

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Dan Bjerring
Sagsnr.: 2012-0030-0596
Dok.: 356983

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 442 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. februar 2012.

Morten Bødskov

/

Dan Bjerring

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 442 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvad præcedens er for opgørelsen af kurators arbejde i et konkursbo, og aflønning herfor, og hvor ofte omgøres/ændres denne opgørelse og aflønning af retten og med hvilke begrundelser sker der i så fald ændringer?”

Svar:

Som anført i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 440, hvortil der henvises, fastsættes vederlaget til kurator efter konkurslovens § 239.

Der foreligger hverken hos Justitsministeriet eller Domstolsstyrelsen opgørelser over, hvor ofte en vederlagsindstilling efter § 239 ikke følges af domstolene.

Som eksempler fra nyere retspraksis kan imidlertid henvises til bl.a. den afgørelse fra Østre Landsret, der er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 2746 f, hvor skifteretten tilsidesatte kurators vederlagsindstilling på 250.000 kr. og fastsatte vederlaget til 200.000 kr. Landsretten stadfæstede skifterettens afgørelse. Herudover ses der i Fuldmægtigen i perioden 2009-2011 også at være refereret enkelte afgørelser, hvor kurators vederlagsindstilling ikke er blevet fulgt.

Justitsministeriet kan endvidere mere generelt oplyse, at Konkursrådet på side 78 i betænkning 1484/2006 om hurtigere behandling af konkursboer anfører, at rådet er bekendt med, at det undertiden forekommer i praksis, at skifteretten fører uformelle drøftelser med kurator om dennes vederlag, og at et vederlag, som kurator havde påtænkt at indstille, på den baggrund i visse tilfælde nedjusteres, inden vederlagsindstillingen indsendes til skifteretten.

Konkursrådet anfører endvidere, at det således ikke kan udelukkes, at skifteretten i videre omfang, end det umiddelbart kan konstateres, sætter spørgsmålstejn f.eks. ved de oplysninger om tidsforbrug, som kurator agter at basere sin vederlagsindstilling på, og at skifteretten på den baggrund reelt (men uformelt) nedsætter vederlaget.